

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122276727
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:6122276727.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48 proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. D., E. A. XXX/XX, o zaplatenie 1.965,75 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.920,75 Eur, zmluvný úrok v sume 1.174,25 Eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.920,75 Eur od 20.6.2019 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca 365.bank, a.s. žalobou podanou dňa 21.3.2022 sa domáhal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu v sume 1.929,75 Eur, vyčíslený zmluvný úrok z istiny v sume 1.174,25 Eur, vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 2,22 Eur (od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru), úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.929,75 Eur od 20.6.2019 do zaplatenia, poplatky v sume 36 Eur. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorú uzavreli dňa 27.6.2018 žalovaný s pôvodným žalobcom (bankou), poskytla banka žalovanému peňažné prostriedky v sume 2.000 Eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery (OP). S účinnosťou od 3.7.2021 došlo k zmene obchodného mena žalobcu z Poštová banka, a.s. na 365.bank, a.s.. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 497 Obchodného zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z. a zmluva o úvere je absolútnym obchodom. Keďže žalovaný bol v omeškaní presahujúcom tri mesiace a bol vopred upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, veriteľ v súlade s ustanoveniami úverovej zmluvy a § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka k 19.6.2019 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Po vyhlásení predčasnej splatnosti žalovaný neuhradil zo svojho dlhu žiadnu časť. Žalovaný dlh dobrovoľne neplnil ani po predžalobnej výzve žalobcu. Žalobca uplatnil zmluvný úrok v súlade s Obchodnými podmienkami, v zmysle ktorých je veriteľ oprávnený v prípade predčasnej splatnosti úveru ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru dojednaným úrokom. Ohľadom uplatnených zmluvných úrokov poukázal žalobca na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 42/2020 zo dňa 16.6.2020, sp. zn. 8Cdo 125/2018 zo dňa 18.6.2020, v ktorých Najvyšší súd SR prijal záver, podľa ktorého v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru náleží veriteľovi úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Žalobca uviedol, že za riadneho plnenia povinností by žalovaný zaplatil úroky z istiny v súhrnnej výške 1.312,02

Eur. Z listiny Aktuálny stav úveru vyplýva, že platby žalovaného boli na úroky započítané v súhrnnej výške 137,77 Eur. Žalobcovi tak vznikol nárok na úroky v sume 1.174,25 Eur. Žalobca si uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka odo dňa 20.6.2019 až do zaplatenia.

2. Na výzvu súdu žalobca v písomnom podaní zo dňa 13.1.2023 uviedol, že žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver v sume 2.000 Eur splácať v 95 mesačných splátkach po 34,51 Eur a poslednou 96 splátkou v sume 33,57 Eur splatnou dňa 25.6.2026. Žalovaný vykonal úhrady spolu v sume 257,02 Eur, z ktorých boli započítané na istinu suma 70,25 Eur, na riadny úrok suma 137,77 Eur, na poplatky suma 49 Eur. Plnenie v sume 40 Eur dňa 27.6.2018 bolo započítané na úhradu poplatkov v sume 40 Eur. Plnenie v sume 34,51 Eur zo dňa 25.7.2018 započítané na úhradu úrokov v sume 21,17 Eur a na úhradu istiny v sume 13,34 Eur. Plnenie v sume 34,51 Eur zo dňa 10.9.2018 započítané na úhradu úrokov v sume 34,51 Eur. Plnenie v sume 34,51 Eur zo dňa 24.9.2018 započítané na úhradu úrokov v sume 11,38 Eur a na úhradu istiny v sume 23,13 Eur. Plnenie v sume 34,51 Eur zo dňa 29.10.2018 započítané na úhradu úrokov v sume 26 Eur a na úhradu istiny v sume 8,51 Eur. Plnenie v sume 4,98 Eur zo dňa 25.11.2018 započítané na úhradu úrokov v sume 4,98 Eur. Plnenie v sume 9 Eur zo dňa 27.12.2018 započítané na úhradu poplatkov v sume 9 Eur. Plnenie v sume 64,04 Eur zo dňa 27.12.2018 započítané na úhradu úrokov v sume 38,77 Eur a na úhradu istiny v sume 25,27 Eur. Plnenie v sume 0,96 Eur zo dňa 25.1.2019 započítané na úhradu úrokov v sume 0,96 Eur. Poslednou výzvou pred zosplatením zo dňa 23.5.2019 predchodca vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok v sume 137,08 Eur a upozornil žalovaného, že v prípade nezaplatenia pohľadávky z titulu nezaplatených splátok, bude oprávnený na zosplatenie úveru. Výzva zo dňa 23.5.2019 zaslaná žalovanému doporučené pod číslom zásielky RE127489727SK sa odosielateľovi vrátila späť dňa 19.6.2019 z dôvodov na strane žalovaného s označením "adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote". Keďže z výpisu z účtu vyplýva, že žalovaný omeškané splátky nezaplatil právny predchodca žalobcu úver vyhlásil za predčasne splatný, čo oznámil žalovanému listom zo dňa 19.6.2019 a zároveň žalovaného vyzval na zaplatenie sumy 2093,74 Eur pozostávajúcej z nesplatennej istiny 1 929,75 Eur, zmluvných úrokov 127,99 Eur a poplatkov za upomienky 36,00 Eur. Výzva zo dňa 19.6.2019 zaslaná žalovanému doporučené pod číslom zásielky UC232561705SK sa odosielateľovi vrátila späť dňa 17.7.2019 z dôvodov na strane žalovaného s označením "adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote". Žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie poplatkov v sume 36 Eur za 4 zaslané upomienky po 9 eur, a v časti úrokov z omeškania v sume 2,22 Eur. Trval na zaplatení istiny v sume 1.929,75 Eur, vyčísleného zmluvného úroku z istiny v sume 1.174,25 Eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.929,75 Eur od 20.6.2019 do zaplatenia. Právny predchodca žalobcu postupoval v súlade s ust. § 7 z.č. 129/2010 Z.z. s dostatočnou odbornou starostlivosťou, pretože pred poskytnutím úveru preveril bonitu žalovaného a to preverení príjmov žalovaného v Sociálnej poisťovni, výsledkom ktorého bolo zistenie priemerného vymeriavacieho základu u žalovaného na úrovni minimálne 528 Eur mesačne. Právny predchodca žalobcu zároveň preveril aj úverovú zaťaženosť žalovaného dopytom do Spoločného registra bankových informácií s výsledkom "žiadne úverové záväzky u žalovaného". Žalovaný v žiadosti o úver uviedol rodinný stav: slobodný a žiadne vyživované deti. Finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 2 000,- Eur na 8 rokov s mesačnou splátkou vo výške 34,51 Eur (podľa informácií od právneho predchodcu žalobcu, žalovaný pôvodne požadoval úver vo výške 5000,- Eur na 8 rokov). Žalobca v podaní zo dňa 27.2.2023 k výzve súdu na preukázanie aktívnej legitímácie v zmysle zákona o bankách opakovane uviedol, že výzva banky zo dňa 19.6.2019 na zaplatenie dlžného zostatku úveru bola žalovanému zasielaná doporučené a vrátila sa od neho ako neprevzatá v odbernej lehote. Táto výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 19.6.2019, ktorou právny predchodca žalobcu zosplatinil úver a vyzval žalovaného na plnenie, je riadnou kvalifikovanou výzvou na plnenie v súlade s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Právne úkony sa posudzujú v zmysle ich obsahu bez ohľadu na ich označenie a nie je vylúčené, aby obsahom jednej listiny bolo aj niekoľko právnych úkonov. V tomto smere žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne pod č.k. 6CoCsp/37/2020-151. Ďalej uviedol, že výzva banky na plnenie zo dňa 28.2.2022 bola zaslaná žalovanému doporučené pod číslom zásielky RF736341734SK a odosielateľovi sa vrátila späť dňa 24.3.2022 z dôvodov na strane žalovaného s označením "adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote". Nakoľko žalovaný napriek výzve banky na plnenie zo dňa 19.6.2019 a zo dňa 28.2.2022 bol viac ako 90 dní v omeškani so zaplatením svojho splatného dlhu voči banke, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ku ktorému došlo dňa 3.10.2022, t.j. po 90 dňovom omeškani od výzvy na plnenie.

3. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril. Žaloba mu bola doručená uplynutím 15 dní od zverejnenia oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu, webovej stránke súdu v zmysle § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý postup súd zvolil z dôvodu, že napriek vykonanému šetreniu nebola zistená adresa, na ktorej by žalovaný preberal poštové zásielky.

4. Súd po vykonanom dokazovaní oboznámením žaloby, prehľadu splátok, aktuálneho stavu úveru, fotokópie neprevzatej zásielky, ePotvrdenky, podacích hárkov, dokladu o doručovaní, predžalobnej výzvy zo dňa 28.2.2022, výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 23.5.2019, výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 19.6.2019, zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27.6.2018, správ o pobyte žalovaného, návrhu na zmenu žalobcu zo dňa 2.12.2022, príloh tohto návrhu vrátane zmluvy o postúpení pohľadávok č. II/2022 zo dňa 3.10.2022, jej prílohy č. 1, vyjadrenia žalobcu zo dňa 13.1.2023, príloh tohto vyjadrenia, podania žalobcu zo dňa 27.2.2023, príloh tohto vyjadrenia vyhlásil dňa 18.2.2023 rozsudok, ktorého výrokom I. konanie v časti o zaplatenie poplatkov v sume 36 Eur s úroku z omeškania v sume 2,22 Eur zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti žalobcom, výrokom II. žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, výrokom III. žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Žalobca tvrdil, že pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými z úverovej zmluvy zo dňa 27.6.2018 nadobudol od veriteľa 365.bank, a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 3.10.2022. Súd prvého stupňa mal za to, že pohľadávka nebola spôsobilá na postúpenie z dôvodu, že neboli splnené všetky podmienky, ktoré stanovuje § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Konkrétne banka pred postúpením pohľadávky nezaslala žalovanému písomnú výzvu, ktorou by banka jednak vyzvala dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní a upozornila dlžníka, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný, hoc aj nebankový subjekt bez súhlasu dlžníka. Zákon síce nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti na túto výzvu, avšak z obsahu a zmyslu tohto zákonného ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka upozorniť dlžníka, že ak neuhradí omeškanú časť peňažnej pohľadávky bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný subjekt. Účelom takejto výzvy je ochrana klienta pred postúpením bankovej pohľadávky na iný subjekt. Cieľom je, aby bol spotrebiteľ vo výzve upozornený nielen na omeškanie s úhradou pohľadávky, ale aj na jeho následok v podobe postúpenia bankovej pohľadávky na inú osobu a vytvoriť tak spotrebiteľovi priestor na možnosť zvrátiť postúpenie pohľadávky tým, že omeškanú pohľadávku banke v dodatočne stanovenej lehote uhradí. Písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (teda v súvislosti s vyhlasovaním mimoriadnej splatnosti úveru) a písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (teda v súvislosti s osobitnými podmienkami postupovania pohľadávok) sa navzájom nenahrádzajú, ani nekonzumujú, keď účel každej z nich a aj z toho plynúci obsah každej z nich je odlišný. Preto súd výzvy banky zo dňa 19.6.2019, 28.2.2022, ohľadom ktorých žalobca preukázal ich doručovanie poštou žalovanému, nepovažoval za kvalifikované výzvy, ich obsah nezodpovedá účelu a zmyslu § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd prvého stupňa na podporu svojho právneho zdôvodnenia odkázal na rovnaký právny názor vyjadrený v obdobných právnych veciach Krajským súdom v Žiline v rozsudku sp. zn. 11CoCsp/21/2020 zo dňa 29.07.2020 a Krajským súdom v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 6CoCsp 16/2022 zo dňa 17.5.2022.

5. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 8CoCsp 25/2023-163 zo dňa 25.10.2023 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II a III. a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie nebol odvolaním napadnutý, a preto nadobudol právoplatnosť. Odvolací súd sa nestotožnil s právnym posúdením súdu prvej inštancie. Podľa názoru odvolacieho súdu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. neumožňuje výklad, na základe ktorého by výzva banky adresovaná dlžníkovi musela obsahovať upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky a musela by byť urobená samostatne mimo iných úkonov banky. Uvedené požiadavky sú nad rámec zákona a nie je možné ich vyžadovať a ich nesplnenie považovať za dôvod neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky banky na základe ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. Odvolací súd trvá na uvedených záveroch, hoci si je vedomý nejednotnej rozhodovacej praxe súdov v danej otázke. Odvolací súd poukázal na nové rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo 165/2022 zo dňa 27.9.2023, podľa ktorého pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené dve podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., a to a/ preukázateľne zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi a b/ dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní, pričom z predmetného ustanovenia nevyplýva povinnosť banky osobitne upozorňovať klienta/dlžníka na skutočnosť, že po márnom uplynutí lehoty na zaplatenie dlhu bude oprávnená postúpiť pohľadávku na inú osobu. Preto ak súd prvej inštancie nepovažoval výzvy banky zo dňa 19.6.2019, 28.2.2022 za

kvalifikované výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. z dôvodu, že neobsahovali upozornenie banky o možnosti postúpenia pohľadávky, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie, aby v ďalšom konaní vykonal, resp. doplnil dokazovanie a na jeho základe opätovne zväží splnenie podmienok aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie a vo veci znova rozhodne.

6. Po vrátení veci súd prvej inštancie vytyčil vo veci nový termín pojednávania, na ktorý predvolal strany sporu. Žalovaný bol predvolaný podľa § 106 ods. 1 písm. a/ CSP z adresy jeho bydliska evidovanej v Registri obyvateľov Slovenskej republiky, a podľa § 111 ods. 3 CSP sa predvolanie považuje za doručené dňom jeho vrátenia súdu, keďže žalovaný ho neprevzal v odbernej lehote. Vec bola prejednaná podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalovaného a v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, ktorí s tým súhlasili. Strany o odročenie pojednávania nežiadali.

7. Na výzvu súdu na doplnenie skutkových tvrdení učinenu v zmysle § 150 ods. 2 CSP reagoval žalobca podaním zo dňa 11.1.2024. V ňom uviedol, že uplatnený nárok titulom zaplataenia poplatkov v sume 36,00 Eur predstavuje poplatky za 4 zaslané upomienky z dôvodu neplatenia pri hodnote á 9,00 Eur za upomienku. Právny predchodca žalobcu postupoval plne v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka, keď úver predčasne zosplatnil dňa 19.6.2019 a to pre nezaplataenie úverovej splátky splatnej dňa 25.2.2019, t.j. po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky za súčasného upozornenia žalovaného na možnosť zosplatenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Právny predchodca žalobcu postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., pretože pred poskytnutím úveru preveril bonitu žalovaného a to preverením príjmov žalovaného v Sociálnej poisťovni, výsledkom ktorého bolo zistenie priemerného vymeriavacieho základu u žalovaného na úrovni minimálne 528 Eur mesačne, pričom poukázal na priložený výstup z preverenia v Sociálnej poisťovni. Právny predchodca žalobcu zároveň preveril aj úverovú zaťaženosť žalovaného dopytom do Spoločného registra bankových informácií s výsledkom „žaden úverový záväzok u žalovaného“, pričom poukázal na priložený výstup z tohto preverenia. Žalovaný v žiadosti o úver uviedol rodinný stav: slobodný a žiadne vyživované deti. Disponibilné zdroje predstavovali sumu 328,52 Eur vypočítanú ako príjem 528 Eur - 199,48 Eur suma životného minima. Finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 2000,- Eur na 8 rokov s mesačnou splátkou vo výške 34,51 Eur (podľa informácií od predchodcu, žalovaný pôvodne požadoval úver vo výške 5000,- Eur na 8 rokov). Z výpisu stavu úveru bolo preukázané poskytnutie úveru v sume 2.000 Eur dňa 27.6.2018 a úhrada poplatku v sume 40 Eur v rovnaký deň. Skutočnosť, že úver bol žalovanému poskytnutý žalovaný nepopieral a preto sa táto skutočnosť považuje za nespornú.

8. Z oboznámených listín súd zistil, že Poštová banka, a.s. ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 27.6.2018 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej aj "zmluva o spotrebiteľskom úvere", "úverová zmluva"). Na základe úverovej zmluvy poskytol veriteľ žalovanému spotrebiteľský úver v sume 2.000 Eur, ktorý úver sa žalovaný zaviazal veriteľovi splácať v 95 mesačných splátkach po 34,51 Eur, splatných vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc 25.7.2018 so splatnosťou poslednej 96. splátky v sume 33,57 Eur dňa 25.6.2026, pri fixnej úrokovej sadzbe 13,80% ročne a s povinnosťou zaplatiť poplatok 40 eur za poskytnutie úveru. V zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 15,50%, a priemerná hodnota RPMN vo výške 9,05%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v sume 3.352,02 Eur. Podľa bodu 4.5 úverovej zmluvy v prípade riadneho nesplácania úveru je banka oprávnená v súlade s obchodnými podmienkami vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru v súlade s obchodnými podmienkami, ak je dlžník v omeškani so zaplataením splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a banka upozornila dlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

9. Dňa 3.10.2022 uzavrel pôvodný veriteľ podnikajúci od 3.7.2021 pod novým obchodným menom 365.bank, a.s. ako postupca so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok č. II/2022, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávok vrátane ich príslušenstva uvedené v prílohe č. 1 tejto zmluvy. V Prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok je ako predmet postúpenia uvedená aj pohľadávka voči žalovanému v celkovej výške 3.339,98 Eur, ktorá vznikla na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

16. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

20. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b)

Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

22. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

23. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“) Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že medzi Poštová banka, a.s. (od 3.7.2021 podnikajúcej pod obchodným menom 365.bank, a.s.) ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vznikol občianskoprávny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.. Na základe tejto zmluvy veriteľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v sume 2000 Eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť veriteľovi úver spolu s úrokmi v dohodnutých mesačných splátkach. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný obsah zmluvy, jej formulárových obchodných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že veriteľ vzorový text zmluvy, obchodných podmienok používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní pôžičiek iným spotrebiteľom. Žalovanému poskytol pôžičku veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejme aj z jeho označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu. Z obsahu aj z názvu úverovej zmluvy je zrejme, že sa jedná o spotrebiteľský úver a teda na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Veriteľ poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Opak žalobca netvrdil, a ani nepreukazoval. Spotrebiteľským úverom treba podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. chápať dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Žalobca žalobou uplatnil proti žalovanému nárok na peňažné plnenia vyplývajúce z tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

26. Súd skúmal, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy o úvere. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitimáciu od zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 3.10.2022. Prejav vôle 365.banky, a.s. postúpiť pohľadávku z úverovej zmluvy zo dňa 27.6.2018 na žalobcu vyplýva z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 3.10.2022, prílohy k nej, ako aj z oznámenia 365.banky, a.s. zo dňa 9.11.2022 o postúpení pohľadávky adresovaného žalovanému. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách definuje podmienky, za akých možno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou (žalobca). Prvá veta uvedeného zákonného ustanovenia definuje dve takéto podmienky, z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Ak tieto podmienky kumulatívne splnené nebudú, zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28.3.2018). Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 13.1.2023 poukázal na výzvu banky zo dňa 19.6.2019 spolu s podacím hárkom, potvrdením Slovenskej pošty, a.s. o jej doručení žalovanému a poukázal aj na výzvu banky zo dňa 28.2.2022 spolu s podacím hárkom a s fotokópiou poštovej zásielky a potvrdením Slovenskej pošty, a.s. o jej doručovaní žalovanému. Listinou zo dňa 19.6.2019 adresovanou žalovanému 365.banky, a.s. oznámila žalovanému, že pohľadávka zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.6.2018 sa stala predčasne splatnou v celom rozsahu k 19.6.2019 z dôvodu, že žalovaný podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy o úvere a vyzvala žalovaného, aby celkovú pohľadávku v sume 2.093,74 Eur uhradil do 10 dní na označené číslo účtu. Z poštového podacieho hárku, fotokópie poštovej obálky neprevzatej zásielky vyplýva, že banka zaslala uvedenú listinu na adresu žalovaného uvedenú v zmluve o úvere doporučenou poštou dňa 20.6.2019 a vrátila sa banke neprevzatá v odbernej lehote dňa 17.7.2019. 365.banky, a.s. výzvou zo dňa 28.2.2022 vyzvala žalovaného, aby dlh zo zmluvy o úvere v celkovej výške 1.929,75 Eur uhradil do 7.3.2022 na označený účet, inak sa banka obráti na súd. Z poštového podacieho hárku, internetového potvrdenia Slovenskej pošty, a.s. o doručovaní vyplýva, že banka zaslala uvedenú listinu na adresu žalovaného uvedenú v zmluve o úvere doporučenou poštou dňa 1.3.2022 a vrátila sa banke neprevzatá v odbernej lehote dňa 24.3.2022. Uvedené výzvy banky sa dostali do dispozičnej sféry žalovaného, a treba ich považovať za doručené. Vzhľadom na záväzný právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Trenčíne č.k. 8CoCsp 25/2023-163 zo dňa 25.10.2023 musel súd konštatovať, že obidve podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách boli v danom prípade splnené. Banka výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 19.6.2019, ktorá bola doručená žalovanému fikciou doručenia zosplatnila predmetný spotrebiteľský úver a zároveň vyzvala žalovaného na zaplatenie dlhu v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Uvedenou výzvou bol žalovaný upozornený na omeškanie so splácaním dlhu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., pričom podľa názoru Krajského súdu v Trenčíne a Najvyššieho súdu SR (uznesenie sp. zn. 9Cdo 165/2022 zo dňa 27.9.2023) nie je potrebné, aby výzva obsahovala upozornenie žalovaného na možnosť postúpenia pohľadávky. Z tvrdení žalobcu, ktoré žalovaný nerozporoval vyplynulo, že žalovaný poslednú úhradu titulom úveru vykonal dňa 25.1.2019, a teda bolo preukázané, že v čase postúpenia pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 3.10.2022 bol žalovaný v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením peňažného záväzku voči banke. Zmluva o postúpení pohľadávky je teda platná, a na základe nej žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému na zaplatenie nesplateného zostatku spotrebiteľského úveru z predmetnej zmluvy o úvere.

27. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere ukladal pôvodnému veriteľovi (VÚB, a.s.) ako dodávateľovi aj povinnosti v súvislosti s posudzovaním schopnosti žalovaného - spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V spojitosti s posudzovaním bonity spotrebiteľa zákon na dodávateľa kladie zvýšené nároky. Povinnosťou dodávateľa je posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Postup dodávateľa stanovuje zákon. Aktívny má byť dodávateľ, ktorý je podľa zákona povinný vyžiadať od spotrebiteľa potrebné údaje o jeho pomeroch a potom s odbornou starostlivosťou (tak ako ju definuje zákon) posúdiť bonitu spotrebiteľa. V danom prípade žalobca uviedol relevantné skutkové tvrdenia, ktorými popísal, akým spôsobom banka zisťovala, overovala, posudzovala bonitu žalovaného. Uviedol, že banka vychádzala z toho, že žalovaný bol slobodný, nemal vyživovaciu povinnosť k deťom, žalovaný dosahoval zo zamestnania priemerný mesačný príjem 528 Eur. Banka zohľadnila životné náklady žalovaného vo výške životného minima v sume 199,48 Eur mesačne, ktorá zodpovedá sume životného minima na jednu plnoletú fyzickú osobu platnej ku dňu uzavretia úverovej zmluvy v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom

minime. Banka existujúce úverové zaťaženie overila dopytom do úverového registra, čo je preukázané predloženým výstupom z nahliadnutia do úverového registra zo dňa 27.6.2018, v ktorom k dátumu nahliadnutia nemá žalovaný zaevidované žiadne úverové záväzky. Tvrdný mesačný príjem žalovaného overila banka cestou Sociálnej poisťovne, čo bolo preukázané z odpovede Sociálnej poisťovne zo dňa 27.6.2018, v zmysle ktorej k dátumu odpovede dosahoval žalovaný priemerný vymeriavací základ za posledné tri mesiace aspoň 528 Eur. Pri vyhodnotení platobnej schopnosti žalovaného banka od mesačného príjmu žalovaného 528 Eur odrátala sumu životného minima 199,48 Eur s tým, že výsledok v sume 328,52 Eur postačoval na úhradu mesačnej splátky dojednávaneho úveru (34,51 Eur). Pôvodný veriteľ teda v súlade s ustanoveniami § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. vynaložil odbornú starostlivosť pri skúmaní schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver.

28. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere vyžadoval, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme spĺňala prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p), Zákona č. 129/2010 Z.z., ktorých prítomnosť v zmluve zákon účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy vyžadoval pod následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v prípade ich absencie v zmluve o úvere. Zmluva teda obsahovala dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, obsahovala ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom boli uvedené všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, obsahovala aj výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Uvedením týchto údajov do zmluvy mal žalovaný možnosť poznať rozsah svojho peňažného záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy.

29. Žalovaný nerozporoval tvrdenia žalobcu v žalobe a jeho podaniach o tom, že žalovaný ako dlžník s veriteľom 365.bank, a.s. uzatvoril uvedenú zmluvu o úvere a že na základe nej mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 2.000 Eur. Žalovaný nerozporoval ani tvrdenia žalobcu o tom, že titulom úveru veriteľovi uhradil celkovú sumu 257,02 Eur a to viacerými platbami od 27.6.2018 do 25.1.2019, ktoré špecifikoval žalobca v jeho podaní zo dňa 13.1.2023. Tieto tvrdenia žalobcu sa preto podľa § 151 ods. 1 CSP považujú za nesporné.

30. Právny predchodca žalobcu (banka) využil oprávnenie dojednané v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v ustanovení 4.5 zmluvy o úvere a úver predčasne zosplatnil pre neuhradenie splátky splatnej dňa 25.2.2019, pričom ku dňu predčasného zosplatnenia úveru vykonaného oznámením zo dňa 19.6.2019 bol žalovaný v omeškaní s úhradou tejto splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Oznámenie o predčasnom zosplatnení zo dňa 19.6.2019 bolo doručované doporučenou poštou na adresu žalovaného uvedenú v zmluve o úvere, pričom si zásielku nevyzdvihol v odbernej lehote, čo je zrejmé z predloženej fotokópie poštovej obálky. Žalovaný bol bankou na možnosť predčasného zosplatnenia úveru predtým upozornený v liste banky zo dňa 23.5.2019 adresovanom žalovanému, v ktorom banka vyzvala žalovaného, aby do 15 dní od doručenia výzvy uhradil E. F., G. dlh v sume 164,08 Eur zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.6.2018, so splácaním ktorého bol žalovaný v omeškaní, v opačnom prípade banka bude oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, v dôsledku čoho žalovaný stratí výhodu splátok. Z poštového podacieho hárku vyplýva, že banka zaslala uvedenú listinu na adresu žalovaného uvedenú v úverovej zmluve doporučenou poštou dňa 24.5.2019 a z internetovej stránky Slovenskej pošty, a.s. sledovanie zásielok vyplýva, že zásielka vrátila sa banke neprevzatá v odbernej lehote dňa 19.6.2019. Preto mal súd za to, že boli splnené podmienky, ktoré ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyžaduje pre platné zosplatnenie úveru. Došlo teda k platnému predčasnému zosplatneniu úveru.

31. Žalobca, ktorý pohľadávku s jej príslušenstvom nadobudol postúpením od pôvodného veriteľa má voči žalovanému nárok nielen na vrátenie istiny úveru poskytnutého vo výške 2.000 Eur ale aj nárok na úhradu zmluvne dohodnutých úrokov z úveru. V zmysle rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 42/2020 zo dňa 16.6.2020, sp. zn. 8Cdo 125/2018 zo dňa 18.6.2020, platí, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru náleží veriteľovi úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Žalovaný mal podľa zmluvy zaplatiť celkovú čiastku, ktorá bola spojená

s úverom v sume 3.352,02 Eur, z čoho po odpočítaní istiny úveru 2.000 Eur, poplatku za poskytnutie úveru 40 Eur na zmluvné úroky pripadla suma 1.312,02 Eur. Z úhrad žalovaného v úhrnnej sume 257,02 Eur započítal pôvodný veriteľ na zmluvné úroky sumu 137,77 Eur, a neuhradené ostali úroky v sume 1.174,25 Eur (1.312,02 Eur – 137,77 Eur). Pôvodný veriteľ započítal z úhrad žalovaného na istinu úveru sumu 70,25 Eur a neuhradenú istinu evidoval vo výške 1.929,75 Eur (2.000 Eur – 70,25 Eur). Žalovaný bol povinný v zmysle úverovej zmluvy veriteľovi zaplatiť aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 40 Eur mesačne, ktorý bol podľa tvrdenia žalobcu, ktoré tvrdenie žalovaný nerozporoval žalovaným uhradený dňa 27.6.2018.

32. Súd poukazuje na to, že v sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada vyjadrená v čl. 8 CSP ako aj v § 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP, v zmysle ktorých sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak účastník nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočností rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena bude mať pre účastníka väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie (rovnako aj rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 285/2008 zo dňa 24.2.2010, sp. zn. 3MCdo 6/2010 zo dňa 22.9.2010). Podľa § 150 ods. 2 CSP na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia. V danom prípade napriek výzvam súdu zo dňa 1.12.2022 a 15.12.2023 na doplnenie skutkových tvrdení ohľadom oprávnenosti účtovaných poplatkov, na ktoré pôvodný veriteľ započítal časť úhrad žalovaného, žalobca neunesol bremeno tvrdenia. Žalobca v jeho podaniach zo dňa 13.1.2023 a 11.1.2024 uviedol, že z úhrad žalovaného bola na poplatok 40 Eur za poskytnutie úveru započítaná úhrada v sume 40 eur zo dňa 27.6.2018 a poskytol súdu neúplné všeobecné tvrdenie o tom, že dňa 27.12.2018 boli úhrady v sume 9 Eur započítané na poplatok v sume 9 Eur za upomienku. Z tohto tvrdenia nijako nevyplýva to, že kedy vystavil a odoslal veriteľ žalovanému upomienku, za ktorú vyúčtoval poplatok 9 Eur a za omeškanie úhrady s ktorou mesačnou splátkou úveru bol upomienka vystavená a poplatok za ňu vyúčtovaný a neuviedol ani podľa ktorého zmluvného ustanovenia bol žalovanému vyúčtovaný tento poplatok v sume 9 Eur. Súd nemohol preskúmať, či veriteľ účtoval poplatok podľa zmluvy a ak áno, súd nemohol posúdiť, či toto plnenie je uplatnené na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky. Ak malo ísť o skutočné náklady spojené s upomienkou, žalobca neunesol bremeno tvrdenia, keďže neuviedol, kedy odoslal pôvodný veriteľ upomienku žalovanému, náklady v akej výške mu s tým vznikli, o aký druh nákladov šlo (poštovné, papier, toner, či iné), a žalobca ani nepreukázal vznik týchto nákladov. Súd nie je povinný tieto skutkové tvrdenia žalobcu dedukovať sám z listín predložených žalobcom. Podľa § 132 ods. 2 CSP platí, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca ani nepreukázal, že žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť veriteľovi poplatok 9 Eur za upomienku. Preto mal súd za to, že veriteľ nedôvodne započítal z úhrad žalovaného sumu 9 Eur na poplatok za upomienku. Súd potom úhrady žalovaného v tejto sume 9 Eur, započítal na istinu úveru, ktorej neuhradená výška predstavuje sumu 1.920,75 Eur (1.929,75 Eur - 9 Eur).

33. Príslušenstvom pohľadávky sú aj neuhradené úroky z omeškania. Veriteľovi vznikol nárok na túto zákonnú sankciu v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaný sa omeškal s úhradou peňažného dlhu. V zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V čase vzniku omeškania žalovaného s úhradou splátok ako aj v čase, keď došlo k predčasnému zosplatneniu úveru základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola vo výške 0%, a teda úrok z omeškania po pripočítaní 5% predstavuje 5% ročne. Žalobca uplatnil úrok z omeškania od 20.6.2019, kedy bol žalovaný v omeškaní s úhradou celého zostatku úveru, keďže k zosplatneniu celého úveru došlo ku dňu 19.6.2019. Žalobca má nárok na úrok z omeškania vo výške 5% ročne z neuhradenej istiny úveru v sume 1.920,75 Eur od 20.6.2019 až do zaplatenia istiny.

34. Súd musel z úradnej povinnosti podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z.z. účinného od 5.12.2018 skúmať či právo uplatnené zo spotrebiteľskej zmluvy proti žalovanému nie je premlčané, pretože žaloba bola na tunajší súd podaná za účinnosti daného zákonného ustanovenia. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je zrejmé, že za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Vzhľadom k tomu, že žalobca sa peňažného plnenia domáha na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere proti žalovanému, ktorý pri dojednávaní

zmluvy vystupoval v pozícii spotrebiteľa, premlčanie bolo podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka posúdené podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, upravujúcich premlčanie práva. Zákon č. 129/2010 Z.z. neobsahuje úpravu premlčania práva. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Jednotlivé splátky sa premlčujú vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá plynie osobitne odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej zo splátok. Premlčané nie sú splátky splatné do predčasného zosplatnenia úveru. Žalovaný mal úver splatiť v mesačných splátkach po 34,51 Eur splatných od 25.7.2018, vždy do 25. dňa v mesiaci. Celkovo uhradil čiastku 257,02 Eur, z ktorej na poplatok za poskytnutie úveru bolo započítaná suma 40 Eur a zvyšná časť pokrýva 6 mesačných splátok po 34,51 Eur splatných od 25.7.2018 do 25.12.2018, a časť zo 7. splátky splatnej 25.1.2019 v sume 9,96 Eur, z ktorej ostala neuhradená suma 24,55 Eur. Ohľadom najstaršej neuhradenej splátky splatnej dňa 25.1.2019 začala plynúť trojročná premlčacia doba 26.1.2019, premlčacia doba na základe § 1 zákona č. 62/2020 Z.z. neplynula od 27.3.2020 do 30.4.2020 (35 dní), premlčacia doba neplynula na základe § 8 zákona č. 9/2021 Z.z. od 19.1.2021 do 28.2.2021 (41 dní), a uplynula by 11.4.2022. Žaloba bola na súd podaná skôr, a to dňa 21.3.2022, teda pred uplynutím premlčacej doby. Premlčané nie sú potom ani neskoršie splátky, splatné do predčasného zosplatnenia úveru. Úver bol podľa vyjadrenie žalobcu predčasne zosplatnený pre nesplnenie splátky splatnej dňa 25.2.2019. Premlčacia doba ohľadom zosplatneného zostatku úveru v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka a judikatúry Najvyššieho súdu SR (napr. uznesenie sp. zn. 5Cdo 224/2021 zo dňa 30.11.2022) začala plynúť po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky splatnej 25.2.2019, teda začala plynúť 25.5.2019, premlčacia doba na základe § 1 zákona č. 62/2020 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2020 neplynula od 27.3.2020 do 30.4.2020 (35 dní), premlčacia doba neplynula na základe § 8 zákona č. 9/2021 Z.z. od 19.1.2021 do 28.2.2021 (41 dní), a uplynula by 9.8.2022. Žaloba bola na súd podaná skôr, a to dňa 21.3.2022, teda pred uplynutím premlčacej doby. Nárok na zosplatnenú časť úveru premlčaný nie je.

35. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti súd výrokom I. zaviazal žalovaného zaplatiť peňažnú pohľadávku z úverovej zmluvy, a to istinu v sume 1.920,75 Eur, zmluvný úrok v sume 1.174,25 Eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.920,75 Eur od 20.6.2019 do zaplatenia, výrokom III. žalobu ako nedôvodnú vo zvyšku (o zaplatenie sumy 9 Eur) zamietol.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Podľa § 256 ods. 1 CSP Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

39. Žaloba bola vzatá späť v časti o zaplatenie poplatkov, úrokov z omeškania spolu v sume 38,22 Eur (1,22% zo žalobou celkovo uplatnenej sumy 3.142,22 Eur), no žalobca netvrdil, žeby tento procesný úkon učinil pre správanie sa žalovaného, a preto v tejto časti žalobca procesne zavinil zastavenie konania a v zmysle § 256 ods. 1 CSP vzniklo žalovanému právo na náhradu trov zastavaného konania. Súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 3.095 Eur, čo zo žalobou uplatnenej sumy 3.142,22 Eur predstavuje 98,50% a úspech žalobcu v konaní a v tejto časti vzniklo žalobcovi v zmysle § 255 ods. 1 CSP právo na náhradu trov konania. Súd žalobu zamietol v časti o zaplatenie sumy 9 Eur, ktorá zo žalobou uplatnenej sumy 3.142,22 Eur predstavuje 0,28% a úspech žalovaného v konaní a v tejto časti vzniklo žalovanému právo na náhradu trov konania. Preto vzhľadom na zásadu úspechu a zásadu zodpovednosti za zastavenie konania vzniklo prevažne úspešnému žalobcovi podľa § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1 CSP právo na náhradu trov konania v rozsahu 97% (98,50% - 1,22% - 0,28%). Súd potom podľa § 262 ods. 1 CSP výrokom III. vyslovil, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.